

NARCÍS GIRONELL ► Espai Cafè Art, Peratallada. Plaça de les Voltes, 9. ① Del 15 d'agost al 15 d'octubre. Diari de 17 a 22h.

NARCÍS GIRONELL

- El mocador de seda blanca de la perfecta reencarnació d'Audrey Hepburn podria haver volat per accident o amb la secreta intenció profilàctica de protegir l'espectador la seva innocència— de la tòrrida escena que s'estria a punt de produir dins l'esplèndid *Mustang* vermell descapotable; la protagonista seria sempre una dona que, des de l'enganyosa asèpsia del seu paper d'icona sexual o este-

reotip mediàtic, ens obligaria a mirar-nos en el mirall opac de les seves ulleres de sol negres. Cada pintura de Gironell conté moltes històries que coincideixen en aquesta mena d'imaginari agredolç fet de llocs comuns i paràboles incòmodes: l'exposició que actualment presenta al renovat Cafè Art de Peratallada és un calidoscopi visual que ret homenatge a aquell perenne estiu descapotable que tots hauríem d'haver viscut. Per altra banda, la mostra que presenta a l'Espai ZERO1 d'Olot vol fer balança del recorregut fet els darrers vuit anys. Amb aquestes dues mostres —i juntament amb la que es va poder veure a Blanes ara fa poques setmanes-Gironell es consolida com un dels autors més actius i versàtils de casa nostra. E. CAMPS

SOCIETAT DR. ALONSO ► Casa de Cultura de Girona. Plaça de l'Hospital, 6. ① Fins al 10 d'octubre. De dilluns a di-

Plaça de l'Hospital, 6. **① Fins al 10 d'octubre.** De dilluns a divendres de 9 a 14h. i de 16 a 20h.

■ La Societat Doctor Alonso (integrada per Tomàs Aragay i Sofía Asencio) és plenament conscient de la impossibilitat d'elaborar grans discursos en relació amb l'home sense tenir en compte la seva extrema fragilitat, sense centrar-se en unes individualitats que són, en darrera instància i per insignificants que puguin semblar, l'àtom que fa possible el cos social. L'exposició «Retrats. O si jo fos» recull les històries de vuit dones seleccionades per artistes d'arreu del món amb la finalitat de ferlos un retrat. | E. CAMPS

SIRVENT

- ► Galeria Cort, Banyoles. Plaça Major, 33. **① Fins el 15 d'octubre.** De dimarts a dissabte de 2/4 de 5 a 2/4 de 9 del vespre.
- Més enllà de l'esforç titànic, a les escultures de Josep Maria Sirvent (Llívia, Girona, 1957) hom pot descobrir una mania de rellotger que es tradueix en pintures i escultures mínimes que delaten l'home que les ha perpetrat. Ni més ni menys: a la Ga-Ieria Cort de Banyoles Sirvent presenta una exposició que ens permet entendre l'abast d'una aventura creativa que té el seu origen en l'amor pels materials. No cal buscar més: les resines, el ferro, els pigments, el granit... són actors despullats d'una peça, per cert, gens teatral. No cal dir que avui dia això és una raresa. | **E. CAMPS**

COL·LECTIVA

- ► Centre Cultural la Mercè, Girona. Pujada de la Mercè, 12. ① Del 14 de setembre al 16 d'Octubre. Diari de 9 a 21h.
- Nou artistes, durant nou mesos, han proposat als alumnes del taller de pintura dirigit per Montserrat Costa que reflexionin al voltant del retrat i de l'autoretrat (Roser Oliveras), que es deixin portar per l'emoció plàstica (Niebla), que facin arqueologia domèstica (Clara Oliveras), que viatgin del cap al cor, del concepte al sentiment (Aymerich), que es converteixin en bibliòfils (Estivill), que pensin l'espai immediat (Pep Admetlla), que explorin l'essència metalingüística de l'art (Ansesa), que tornin a la natura amb una mirada renovada (Martoranno), i que pensin aquell bosc primordial d'on tots venim i on tots anem a parar (Assumpció Mateu).

COL·LECTIVA

- ► Galeria d'Art Horizon, Colera. Carrer Francesc Ribera, 22.
  ① Del 29 d'agost al 30 de setembre. De dimarts a diumenge de 17,30 a 21,30 h.
- La darrera exposició de la temporada proposada pels responsables de la Galeria Horizon vol reflexionar sobre l'espaialitat des de totes les seves possibilitats. En aquest sentit, les propostes d'autors com Ralph Bernabei, Vicenç Viaplana, Enric Ansesa, Gabriel, Enrique Brinkmann, Jordi Puig, J.M. Berenguer, Alex Nogué, Peter Downsbrough, Edvard Lieber o Christian Bonnefoi són una molt bona possibilitat de redescobrir l'espai des de Colera. | E. CAMPS

L'ESPAI D'ART UNAMIRADA, SITUAT A LA BUCÒLICA LOCALITAT EMPORDANESA DE SANT FELIU DE BOADA, ACULL DUES PROPOSTES MÍNIMES PERÒ ÍNTIMES: LES ESCULTURES DE JOVES DESENFADATS DE TERESA RIBA I LES PINTURES HETERODOXES DE MODEST ALMIRALL

La vital importància de les coses mínimes

MODEST ALMIRALL I TERESA RIBA

► Espai d'Art Unamirada, Sant Feliu de Boada. Carrer Extramurs, 1. ① Del 29 d'agost al 3 d'Octubre. Diari de 17 a 21h.

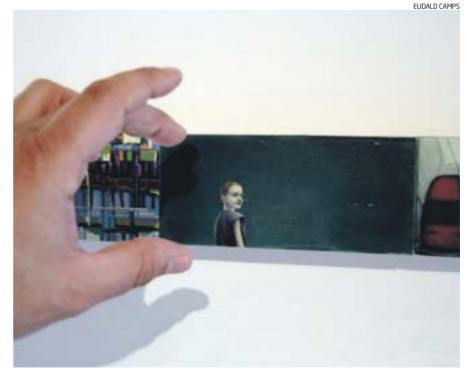
EUDALD CAMPS

■ Qui més qui menys pot intuir que la felicitat no és res més que l'acceptació de les pròpies potencialitats i, és clar, la seva actualització (sempre que això no impliqui violències excessives). En aquest sentit, res és més dramàtic (o patètic, depenent del cas) que veure com determinades pràctiques artístiques s'escarrassen per contenir discursos desmesurats que no només els van grans sinó que impossibiliten lectures més relaxades com, per exemple, aquella que fa referència a la remota emoció estètica preocupada per la bellesa i els seus subordinats. Goya podia parlar dels desastres de la guerra perquè els duia incorporats; l'informalisme trobava el seu sentit en la memòria de l'ensorrament patit per la consciència europea després de la segona guerra mundial; Basquiat s'escolava a les seves pintures desesperades a mesura que la seva vida feia exactament el mateix per les seves venes; i, encara que no tingui res a veure, Damien Hirst pot parlar del mercat de l'art amb la propietat que atorga formar-ne part sense embuts i gràcies al fet de saber-se pur artifici: la felicitat, com dèiem, només arriba si abans hi

ha una bona dosi de realisme (i necessitat) existencial.

Per això l'exposició que es pot veure a l'Espai d'Art Unamirada (situat a la cada cop més despoblada Sant Feliu de Boada) és un exemple de coherència de plantejaments: les escultures de Teresa Riba i les pintures

de Modest Almirall es presenten a l'espectador amb la seguretat que proporciona saber-se mínim però sincer, és a dir, saber que no t'instal·les en la impostura i en tot el que aquesta representa. Ni més ni menys: Teresa Riba, en primer lloc, parteix d'una figuració escultòrica formalment emparentable amb els paupèrrims cossos de Giacometti o amb les anatomies gràvides de Marino Marini (com la nostra Anna Manel·la) però sense la càrrega dramàtica present en el treball dels italians; l'artista d'Igualada opta per recrear-se en la representació d'uns cossos adolescents que

Formats mínims ► Algunes de les pintures presentades per Modest Almirall fan pocs

centímetres.

COL·LECTIVA

- Centre Cultural de Caixa Girona, Girona, Carrer Ciutadans, 19. ① Del 24 de juliol al 4 d'octubre. Diari d'11 a 14h. i de 17 a 21h. Festius d'11 a 14 h.
- Si del que es tracta és de mostrar una Costa Brava del segle XXI alliberada de tòpics, resulta evident que l'empresa havia de recaure en mans d'artistes contemporanis autònoms en relació amb la indústria de la imatge promocional que sobreviu gràcies als imperatius del mercat (malgrat a vegades se cerquin els referents visuals a les costes de les Bahames i no a Begur o Llafranc, com seria de suposar). La tria feta per Daniel Giralt Miracle és, senzillament, una qüestió de sentit comú: al costat de l'aposta segura que sempre ma-

terialitzen els Perejaume, Valldosera o Pere Noguera, hi ha moments més o menys lúcids encapçalats per la poètica d'Eugènia Balcells o la solvència de Mayte Vieta, Ester Partegàs i Tere Recarens i, en darrera instància, hi ha també aportacions més modestes com les de Mireia Sentís i Montserrat Soto o anècdotes més properes a l'acudit que no pas a l'activitat artística com la que, contra pronòstic, perpetra Mireia Masó. Malgrat tot, es tracta d'una ocasió magnífica per repensar allò que massa vegades resta dissimulat rere la presència enganyosa del tòpic. | E. CAMPS

TEMARIZ

- ► Galeria Giart, Girona. Rambla de la Llibertat, 34 (1) A partir del 3 de setembre. De dimarts a dissabte d'11 a 13 i de 17 a 20,30h.
- Com si es tractés d'un poeta, la seva pintura millora a mesura que afina el sentit líric i enriqueix el lèxic; a mesura, també, que el seu univers simbòlic – com reclamava Ferrater- es torna més coherent i autàrquic, més alliberat dels condicionants externs: Temariz fa temps que erosiona la superfície pictòrica a la recerca d'aquells rastres que només la pintura li pot oferir. L'exposició que actualment es pot veure a la Galeria Giart de Girona és uns excel·lent oportunitat per reconciliar-nos amb la pintura. | E. CAMPS

PEPA POCH

- ► Fundació Àngel Planells, Blanes. Carrer de l'Or, 2. ① Del 29 d'agost al 14 d'octubre. De dilluns a dissabte de 18 a 21h. Festius tancat
- L'artista Pepa Poch és, per sobre de tot, una creadora de colors: justament per això, com escrivia fa poques setmanes en aquest mateix diari Maria Lluïsa Borràs, «no és estrany que el domini de la paleta des de la infància li hagi permès convertirse en una innovadora, en una autèntica creadora de colors que rep la nominació de l'International Color Authority de Londres, com un dels quinze membres cridats a marcar les tendències de color per a cada temporada». Actualment, la seva cosmovisió cromàtica s'exposa a la Fundació Àngel Planells de Blanes. | E. CAMPS

PUJOLBOIRA

- ► Fons d'Art, Olot. Bisbe Gui-bre al 6 de novembre. Horaris: www.fonsdart.com
- L'exposició de Pujolboira es titula *Amb ulls d'Empordà* per una raó ben senzilla: perquè la seva mirada s'ha anat gestant al llarg dels anys gràcies als perfils horitzontals d'un paisatge inundat de llum i, al mateix temps, de memòria artística. Al Fons d'Art d'Olot presenta una selecció dels seus darrers treballs: es tracta d'obres on la intimitat domèstica i l'experiència personal conviuen amb una visió holista i alliberadora del paisatge conegut. | E. CAMPS

RÓMULO ROYO

- ► Galeria d'Art Joan Planellas, Tossa de Mar. Sant Pere, 10. **(1)** Del 5 de setembre al 4 d'octubre. De dimarts a diumenge d'11,30 a 13,30h i de 18 a 21h.
- En les obres de Rómulo Royo el cos humà juga un paper central en la qual la mutació és la no-norma que allibera l'organisme de les seves dependències físiques; la transsexualitat (implícita) vindria a ser la màxima possibilitat de realització. Molt proper a allò que s'ha volgut anomenar cultura fetish, els personatges d'aquest univers calidoscòpic adopten totes les variacions possibles, des de l'estètica new flesh del làtex fins a la metamorfosi irreversible en un ésser nou que, d'aguna manera, és sempre el desdoblament del seu original. | E. CAMPS

ocupen l'espai amb una naturalitat que ratlla la impertinència, amb una desimboltura que els permet, fins i tot, parlar pel mòbil, espiar-nos o, senzillament, restar de braços creuats sense més exigència que el fet d'existir com a escultures felices.

Modest Almirall, en segon lloc, és fidel a la coherència dels plantejaments ara esmentats amb unes pintures que exploren deliberadament tot tipus de format, des del tondo clàssic, passant per l'abstracció monumental, fins al treball d'orfebre: la gràcia de la proposta d'Almirall és que en tots els seus treballs ens recorda quina és la mesura humana. I és que una cosa és ser antropocèntric i l'altra egocèntric: l'artista de Barcelona opta pel primer dels dos centrismes fent ús de la ironia (una arma imprescindible avui dia) i d'un gust indissimulat per la representació pictòrica que està a mig camí entre el joc propedèutic i l'exhibicionisme més o menys dissimulat. En tot cas, es trac-

ta de dues mirades (malgrat el nom de la galeria) que ens ajuden a reconciliarnos amb aquella pintura i aquella escultura que només vol dir-se a elles ma-

Adolescents desenfadats

Les escultures de Teresa Riba, anatòmicament acuradíssimes, representen quasi sempre joves en actitud jovial o indolent.

veinalia@veinalia.cat Tel 663 89 62 33

Cada cop més, et cal

LA MASIA 50 ANYS

26 de setembre ..... París La Nuit 3 d'octubre ..... Blue Moon

BON ESTAR, BON SOPAR I BONA MÚSICA PER BALLAR Per a més informació i reserves al tel. 972 57 00 05

🎆 Casino de Girona

Del 23 de setembre al 18 d'octubre

Hi ha un lloc de l'art que és un lloc purificat del prejudici, en el qual s'ha de penetrar en el silenci, que no cal que sigui reverencial però sí obert i atent, permeable.

NO + HART

SIMONA ICHIM